

ת"פ 60056/07/12 - מדינת ישראל נגד י נ

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 60056-07-12 מדינת ישראל נ' נ

29 ספטמבר 2016

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

י נ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמיחי רוזה

הנאשם וב"כ עו"ד מירב נוסבוים

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בכתב אישום בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

הנאשם זוכה מיתר עבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

לפי העובדות בהן הורשע הנאשם, ביום 16.4.12, בשעות הלילה, בתחנת דלק סמוך לרעננה, במהלך ויכוח בינו ובין המתלוננת ברכבו של הנאשם, יצא הנאשם מהרכב וביקש ממנה לצאת מרכבו, אך היא סירבה.

בתגובה, **תקף** אותה בכך שהיכה בפניה במכת אגרוף והפילה לארץ.

כתוצאה ממעשיו- נגרמו למתלוננת חבלות של ממש שהתבטאו בשריטה והמטומה בעפעף תחתון עין שמאל וסימנים אדומים וחבלות בגבה.

2. מתסקיר שירות המבחן בעניינו מיום **17.8.16** עולה כי הנאשם רווק ואב לפעוט כבן שנתיים מקשר זוגי שניהל במשך 7 שנים והסתיים לפני מספר חודשים. מתגורר ביחידת דיור הסמוכה לבית הוריו ואינו עובד.

למד במסגרת פנימייה דתית מגיל 9 במשך 6 שנים ותאר קשיי הסתגלות למסגרת זו ולדרישותיה.

סיים 11 שנות לימוד בבי"ס מקצועי ועזב את מערכת החינוך נוכח קשיים לימודיים וכלכליים במשפחתו בגינם יצא לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה.

לא גויס לשירות צבאי בשל אי התאמה.

לאורך השנים התקשה לגלות יציבות תעסוקתית, עבד בעיקר בתחום הניקיון, לפני כעשור הקים עסק עצמאי בתחום זה אולם סגר אותו כעבור שנתיים בשל בעיות כלכליות.

לדבריו, צבר חובות כבדים והוא מצוי בהליכי הוצאה לפעול כשבתקופה זו- נפתח הלילך להכרזתו כפושט רגל.

הנאשם הינו בן למשפחת מוצא המונה זוג הורים ו-7 ילדים בגילאי 13-34, חמישה מאחיו מתגוררים בבית ההורים או ביחידות דיור סמוכות.

הוריו בשנות ה-60 לחייהם, אביו מוכר כנכה בעקבות אירוע מוחי המתקשה בתפקוד, ואמו עובדת בתחום הניקיון.

מתאר קשר קרוב ומשמעותי עם בני המשפחה, המתפקדים באופן תקין ללא מעורבות בפלילים.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי בעברו 3 הרשעות קודמות בגין חבלה כשהעבריון מזוין, פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה בתנאים מחמירים, הסגת גבול פלילית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בין השנים 2004-2005. אין נגדו תיק מב"ד.

ביחס לעבירה בה הורשע- עלה קושי בלקיחת אחריות לביצועה כשהוא ממקד את האחריות על גורמים חיצוניים ובכללם המתלוננת.

ברקע לעבירה- מתאר הכרות קצרה עם המתלוננת בת מספר ימים, כשמתאר קיום הקשר ביוזמתה תוך הפעלת לחץ מצדה לקידום מערכת היחסים ולגילוי מחויבות כלפיה.

לדבריו לא גילה עניין בקיום קשר זוגי עמה ובפרק הקצר בו הכירו-נפגשו פעמיים בלבד עד לביצוע העבירה. הנאשם מודה בביצוע העבירה בה הורשע ותאר את הרקע להתנהגותו האלימה כדרך התמודדות מול תקיפתו ע"י המתלוננת, כשחש חוסר אונים מול התנהלותה האלימה כלפיו.

לצורך קבלת תמונה ברורה של הקשר הזוגי והדינמיקה שהתקיימה ביניהם, ערך השירות מספר ניסיונות להזמין את המתלוננת לפגישה בשירות ואף הושארה הודעה במשיבון קולי, אולם לא היה כל מענה.

לאור האמור, המידע אודות הדינמיקה והיחסים בין הנאשם למתלוננת הינה חלקית על פי דברי הנאשם ומהעולה בהכרעת הדין.

השירות התרשם כי הנאשם גדל במשפחה שהתמודדה עם מוצקה כלכלית והתקשתה לענות על צרכיו הרגשיים. מתאר פער משמעותי בין תפיסתו העצמית כבעל יכולות גבוהות לבין הישגיו בפועל ובעיקר קשייו להסתגל למסגרות חיים נורמטיביות ומצבו הכלכלי המורכב.

מתאר קיום קשר זוגי למשך שבע שנים עם אם בנו שהסתיים לפני כחצי שנה, כשהנאשם מתקשה להסביר את הרקע לכך.

השירות התרשם מדבריו מקשר זוגי לא יציב במהלכו ניהל קשרים זוגיים עם נשים אחרות, כשאינו רואה בעייתיות בכך.

השירות התרשם מקשייו לגלות מחויבות רגשית בקשריו האינטימיים וניכר כי מתקשה במתן אמון ובקרבה רגשית.

בגיל צעיר חבר לחברה שולית באזור מגוריו והיה מעורב בביצוע עבירות אלימות עם אחרים ובחלקם בני משפחתו.

למרות שמאז 2005 נמנע ממעורבות חוזרת בביצוע עבירות אלימות, לנאשם עמדות בעייתיות באשר לשימוש באלימות במצבים מסוימים, כשקיים קושי בוויסות עצמי במצבי קונפליקט ותסכול.

בלטו קשייו בנטילת אחריות לדפוס התנהגותו האלימה החוזרת ולבחירותיו כמו גם העדר גילוי אמפטיה למתלוננת דן, ולמתלוננים לאורך השנים, וללא הכרה בפגיעתו בהם.

השירות התרשם כי הוא מרכז בצרכיו ופועל מתוך קשייו בוויסות עצמי והעדר ההתייחסות להשלכות התנהלותו על אחרים.

השירות התרשם כי ביצוע העבירה דן הנה ביטוי לדפוסו המתוארים כשהוא מתקשה בשליטה עצמית בסיטואציה קונפליקטואלית ומורכבת.

לאור דפוסו המתוארים וקשייו להכיר בבעייתיות כלשהי בהתנהלותו לאורך השנים וכיום, מעריך השירות קיומו של סיכון להישנות התנהגות אלימה גם בקשר זוגי.

על גורמי הסיכוי בעניינו - ממנה השירות את יכולתו הנמוכה להסתגלות וליציבות במסגרות לעברו הפלילי בעבירות אלימות, לקשייו בוויסות דחפים וקשייו בנטילת אחריות לביצוע העבירה, העדר אמפטיה למתלוננת, והעדר מוטיבציה לעריכת שינוי בדפוס התנהגותו.

על גורמי הסיכוי לשיקום - מנה השירות את הצלחתו להימנע ממעורבות בפלילים לאורך השנים, ביטוי רצון לתפקוד נורמטיבי במישורי חיי השונים, והעדר אינדיקציה לשימוש בחומרים.

באשר לשאלת ביטול הרשעתו - הנאשם ביקש להימנע מהרשעתו נוכח פגיעה עתידית צפויה במישור התעסוקתי.

לדבריו הינו פעיל בשנים האחרונות במרכז הליכוד, שוקל להתמודד בעתיד בבחירות למועצת העיר הוד השרון אך לא הציג כל מסמך המצביע על פגיעה ביכולתו התעסוקתית או ביכולתו להתמודד בבחירות למועצת העיר

באם הרשעתו תוותר על כנה.

נוכח קשייו בנטילת אחריות לביצוע העבירה ובהעדר השלכה ממשית על תפקודו - אין בידי השירות להמליץ על ביטול הרשעתו.

הנאשם אינו מכיר בכל בעייתיות בדפוסי התנהגותו האלימים ואינו רואה צורך בעריכת שינוי ושלל נזקקות טיפוליות. במהלך השיחה עמו ניסה השירות להגביר את הבנתו באשר לבעייתיות בהתנהלותו, השלכותיה והמחירים הכרוכים בה ולגייסו לתהליך טיפולי בתחום האלימות, אולם הנאשם התנגד לשילובו בטיפול.

על כן אין השירות בא בהמלצה לעניין טיפול ו/או צו מבחן.

השירות סבר כי ענישה קונקרטיית של תרומה ופיצוי לחברה במסגרת צו של"צ מתאימה במקרה זה.

בשיחה עמו- הסכים הנאשם לביצוע של"צ ונמצא מתאים ועל כן זומן לפגישה נוספת לשם גיבוש תוכנית. עם זאת, לפגישה שתואמה עמו- לא הגיע הנאשם, ומאז לא יצר כל קשר.

על כן אין בידי השירות להמליץ על ענישה שיקומית במסגרת צו של"צ.

לאור האמור, המליץ השירות על ענישה קונקרטיית מוחשית וברורה שתחדד בפניו את האחריות למצבו והשלכות התנהלותו האלימה, לצד מאסר מותנה שאף הוא מהווה גבול ברור, פיצוי למתלוננת או קנס כספי.

3. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1984 הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה, וזוכה מעבירות האיומים והתקיפה.

במהלך ניהול ההוכחות בחר בית המשפט שלא לאמץ את גרסת המתלוננת אך יחד עם זאת סייג וקבע כי התנהגות הנאשם היא בעייתית והוא רחוק מהיות "טלית שכולה תכלת", כאשר שני עדים אובייקטיביים ראו את תקיפת המתלוננת, והוא הורשע בגין אירוע זה.

נקבע בהכרעת הדין כי משיכת המתלוננת על ידי הנאשם בכוח מהרכב, חוסה בהגנת סעיף הסגת גבול.

חרף התרשמותו של בימ"ש מתמונה בעייתית בנוגע למתלוננת-הרי שאין שום הצדקה לנקיטת אלימות כלפיה. תמונות החבלה הוגשו במסגרת ניהול ההוכחות, וניתן היה להסיק מהמכה בפניה של המתלוננת על עוצמת הפגיעה.

הערך החברתי המוגן בו פגע הנאשם הוא שמירה על שלמות הגוף.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות משנת 2004-2005 בעבירות אלימות עוד מבית המשפט לנוער, פציעה וחבלה כשהעברין מזוין, תקיפה בתנאים מחמירים, הסגת גבול, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והפרעה לשוטר. יש בכך כדי ללמד על אופיו של הנאשם.

הגם שלא מדובר בבת זוגו של הנאשם כהגדרת הפסיקה ואף הוסכם על תיקון כתב האישום טרם ההוכחות - עדיין מדובר באלימות שהופנתה כלפי מי שעמה ניהל הנאשם קשר זוגי ורומנטי ויש לכך היבט מחמיר.

מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נע בין עבודות שירות למאסר של ממש בפועל.

על עונשו להיות ברף התחתון של המתחם ובימ"ש מתבקש לשלוח את הנאשם לממונה על עבודות השירות.

לעניין חלוף הזמן כתב אישום הוגש בסמוך למועד ביצוע העבירה בחודש יולי 2012 כשהאירוע היה באפריל 2012, והתעכבות ההליכים הייתה גם בשל דחיות מצד הנאשם, אך גם בשל ניהול ההוכחות ואיתור המתלוננת.

ב"כ הנאשם טענה לעונש כי מדובר בעבירה שבוצעה בחודש אפריל 2012, וחלפו למעלה מ- 4 שנים מביצוע העבירה.

הנאשם בן 31, אב לפעוט, עוסק בענף הבניה, פעיל מבחינה ציבורית חברתית. מהמלצה של מר אלי קורן - חבר במרכז הליכוד וד"ר יואב רוזן - סגן ראש העיר בעיר מגוריו של הנאשם, עולה כי מעידים אודות האכפתיות הציבורית והחברתית שלו, והסיוע שלו לצעירים ולנזקקים.

הנאשם זוכה מעבירת האיומים והתקיפה סתם, הורשע בתקיפה החבלנית, כאשר בהכרעת הדין מעדיף בימ"ש את גרסת הנאשם ומציין את הבעייתיות הרבה בהתנהלות המתלוננת שסירבה לצאת מרכבו של הנאשם וקנטרה אותו.

לא בכדי נקבע כי עצם ההוצאה מהרכב חוסה תחת הגנה, וההמשך מתבטא במתן מכה אחת שחבלה במתלוננת וכתוצאה ממנה- נפלה, באופן שחרג מהסביר.

זו הייתה גרסתו של הנאשם מהרגע הראשון בחקירתו במשטרה, הבין שטעה ולא היה צריך להתנהג בצורה כזאת.

ההוצאה מהרכב בכוח הייתה מוצדקת, אך המכה לא, מדובר בהתנהלות בשבריר שניות שמתרחש תוך התלהטות יצרים, כאשר הנאשם כבר שרוט וחולצתו קרועה.

לאור האמור, יש לעתור לרף נמוך של עבודות שירות, למעשה יש לבטל את ההרשעה, בעיקר נוכח העובדה שמאז האירוע חלפו למעלה מ- 4 שנים ללא הסתבכות נוספת.

עברו הפלילי התיישן, כשהעבירה האחרונה של הפרעה לשוטר הייתה בשנת 2003 בהיותו בן 19.

לאור האמור, יש לסיים את ההליך בענייננו ללא הרשעה ולחילופין, להשית לכל היותר מע"ת והתחייבות.

הנאשם הוסיף כי מהרגע הראשון טען לחפותו, אך מקבל את הכרעת הדין.

הוא אזרח שומר חוק למרות שבעברו הרשעות, אך מזה שנים רבות לא הסתבך עם החוק.

יש לו תינוק בבית ורוצה להקנות לו חינוך טוב.

גם עתידו שלו חשוב לו מודע לפוטנציאל שלו ורצה להצליח. הסביבה שלו מכירה אותו וידעת על הנתינה והעזרה שלו.

דין ומסקנות

4.

הנאשם נקט באלימות בוטה כלפי המתלוננת, באופן המפורט בהרחבה בהכרעת הדין -כשהכה אותה בפניה במכת אגרוף והפילה ארצה, תוך שגרם לה לחבלה של ממש.

בכך פגע בערך המוגן של שלמות גופה של המתלוננת.

לא נעלמו מעיני כלל נסיבות ביצוע העבירה כלפי המתלוננת-כמפורט בהכרעת הדין באשר לכל ההתרחשויות שקדמו למעשי הנאשם בנוגע ליחסיו עם המתלוננת -כאשר זוכה בנוגע לחלק מהמיוחס לו.

מתחם העונש ההולם הינו בין מע"ת -למספר חודשי מאסר בפועל.

נדרשתי לממצאי שירות המבחן בתסקיר (לרבות בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם), להרשעותיו הקודמות (המרוחקות בזמן), לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (כ-4 שנים), ניתוק הקשר עם המתלוננת ומידת הפגיעה בה- ואני סבורה כי אין כל הצדקה בביטול הרשעת הנאשם נוכח חומרת מעשיו ופגיעה בשיקולי ענישה אם תבוטל הרשעתו.

בצד זאת, אני סבורה כי יש לתת משקל בכורה להרתעת הנאשם בלא קביעת מאסר בפועל -אף בעבודות שירות.

סופו של דבר, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

5.

א. מע"ת בן 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור על עבירות אלימות.

ב. קנס בסך ₪ 2,000 או 30 ימי מאסר תמורתו, שישולם עד ליום 1.1.17.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪ שישולם עד ליום 1.12.16.

כל פקדון בתיק (לרבות במ"י 25278-04-12) - יועבר בהסכמת הנאשם על חשבון תשלום הפיצוי באופן מיידי למתלוננת, ויתרתו, אם תהיה כזו, תועבר על חשבון תשלום הקנס כנ"ל.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ו, 29 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.